

Naar het land van volwassen worden (zonder GPS)

Voorganger: Ds. Heleen Weimar

Lezingen:

1^e schriftlezing: Numeri 13,1 - 14,9, uit: *Het land onder de regenboog*

2^e schriftlezing: Johannes 15,9-17

Dit onderdeel van de dienst heet 'Preken van de verspieders.'

Dat heeft een dubbele betekenis.

Het betekent dat ik óver de verspieders ga preken.

Heel kort.

En het betekent dat de verspieders zelf gaan preken.

Ook heel kort. Vijf mini-preekjes horen we zo dadelijk van hen. Maar eerst mijn stukje. Dat is ter inleiding.

Lieve overstapkinderen, lieve mensen en kinderen van God,

Een sprong wagen, dat doe je niet alleen als je van de basisschool naar het voortgezet onderwijs gaat, een grote sprong maken dat doe je veel vaker in je leven. Bijvoorbeeld wanneer je na je eindexamen aan een vervolgonderwijs gaat beginnen (heel actueel voor een paar die zijn geslaagd!); of wanneer je gaat verhuizen naar een andere plaats of zelfs een ander land; wanneer je besluit om je leven met iemand te gaan delen - of juist wanneer je uit elkaar gaat; wanneer je in je werk voor jezelf begint, of wanneer je moet stoppen met werken.

Allemaal sprongen die mensen maken in het leven.

Soms omdat het niet anders kan, gewoon omdat het moet.

Soms wagen mensen een sprong omdat ze dat zelf graag willen, een nieuwe stap uit eigen vrije wil.

Maar ook al is zo'n sprong je eigen vrije keus, je kunt je toch best zorgen maken. Want je weet niet hoe het zal zijn aan de andere kant van de sprong. Je begeeft je op onbekend terrein.

Daarom is het verstandig om alvast navraag te doen van tevoren. Om advies te vragen aan mensen die zoiets al eerder hebben meegemaakt. Zodat je je een beeld kunt vormen, geen spookbeeld en geen roze wolk, maar een reëel beeld. Zodat je weet wat je kunt verwachten en je je niet te ongerust hoeft te maken.

We beginnen met het advies van Jezus. Zijn leerlingen moeten zelfstandig gaan worden, op eigen benen staan, zelf op weg gaan, in het spoor van Jezus. Jezus zegt: Het allerbelangrijkste in het leven is vriendschap. Wanneer je vrienden hebt en wanneer je zelf een vriend of vriendin bent, dan kun je alles aan. Vriendschap gaat niet alleen over aardig gevonden worden, populair zijn. Het gaat vooral over een vriend zijn: iets over hebben voor je vrienden, eerlijk zijn

tegen elkaar, betrouwbaar zijn.

Eén vriend heb je alvast, zegt Jezus tegen zijn leerlingen (en ook tegen ons): Dat ben ik. Je kunt alles met mij delen, zoals ik ook alles met jullie deel.

En datzelfde geldt ook voor God. Ook al kunnen we God niet zien. Ook al is het moeilijk in God te geloven. Toch kun je het gevoel krijgen dat God met je meegaat, dat God naast je loopt zoals een vriend. De canon die we zongen gaat daarover. En in de Bijbel zingt David: 'Met mijn God spring ik over een muur' (2 Samuel 22,30; Psalm 18,30).

En nu het eerste verhaal, over de reuzen en de sprinkhanen.

Het volk Israël staat, na de woestijnreis, aan de grens van het beloofde land. Zijn wel een beetje bang. Zou er wel plek voor hen zijn in het nieuwe land? En zouden ze wel op kunnen schieten met de mensen die daar al lang wonen. Zouden die hen wel ontvangen willen? Uit voorzichtigheid sturen ze verspieders vooruit. Zij gaan de situatie vast verkennen.

Als ze terugkomen van hun onderzoeksmissie, vragen de verspieders: 'Eerst het goede, of eerst het slechte nieuws?' Nou, het goede nieuws is, dat daar enorme vruchten groeien - je ziet ze op de voorkant van de liturgie: kolossale druiventrossen brengen ze mee. Het is een prachtig, vruchtbaar land, waar wat te beginnen valt! Waar je kunt genieten, waar je dingen kunt laten groeien.

Maar het slechte nieuws: de mensen die daar wonen zijn heel groot en sterk en zien er niet al te vriendelijk uit.

Opeens wordt iedereen ontzettend bang. En dat wordt nog erger, omdat de verspieders steeds meer gaan overdrijven. De bewoners worden in de verhalen steeds groter. Enorme kerels lopen daar rond. Het zijn eigenlijk reuzen. En ze worden ook steeds gevaarlijker: het zouden wel menseneters kunnen zijn!

Bloedbottelaars en meisjesstampers! En de verspieders worden met hen vergeleken steeds kleiner en zwakker. In de ogen van die reuzen zijn ze niet meer dan sprinkhanen, brugmuggen.

Jozua, één van de verspieders, probeert de angst van de anderen te temperen: 'Jullie moeten niet zo bang zijn', zegt hij. 'Jullie zijn helemaal geen sprinkhanen, jullie zijn kinderen van God en God heeft ons dit land beloofd. Reuzen? Geloof dat maar niet. Wij geloven toch iets anders!'

Ook de overstappers staan aan een grens. De grens van het land van volwassen worden. Niet van volwassen zijn, maar van volwassen worden. Hoe zal het daar zijn, in dat beloofde land?

Om daar achter te komen hebben ook de overstappers verspieters eropuit gestuurd: een vader, een moeder, een broer, een zus en een jeugdouderling. Ze hebben dit groepje verspieters op pad gestuurd met hele concrete vragen:

1. Is zelfstandig worden moeilijk?
2. Wat doe je met catechese?
3. Hoe kom je erachter wat je worden wilt?
4. Wat gebeurt er in de tienerdienst?
5. Hoe leer je om goed te kiezen?

Ik ben reuze benieuwd wat vruchten de verspieters ons kunnen laten zien.

Kom maar naar voren, verspieters!

Is zelfstandig worden moeilijk?

Ja en nee.

Ja omdat het hard werken is en het niet in een keer lukt maar met horten en stoten gaat. Nee omdat het alles te maken heeft met vertrouwen. Allereerst vertrouwen in jezelf, vertrouwen dat je er mag zijn hoe en wat je ook bent. Vertrouwen in je omgeving, in de mensen om je heen. Dat zijn je vrienden, je ouders en broers en zussen, je leraren en je coaches. Ook de mensen in de kerk die vandaag met zijn allen om jullie heen staan en de tieners die jullie letterlijk opvangen. Met al deze vormen van vertrouwen kun je alles aan, dus ook zelfstandig worden.

Saskia

Wat doe je met catechese?

Wat wij doen is praten over de actualiteit en het geloof. Ook lezen we uit de bijbel. Dat doen we op verschillende manieren. In bijvoorbeeld een rolverdeling, we spelen het verhaal na, we praten erover of we tekenen/schilderen het verhaal. Ook bereiden we een keer in het jaar een dienst voor. Dat is een leuke uitdaging omdat er veel bij komt kijken: oefenen met de RPM, nadenken over een bijbelverhaal, een filmpje maken, etc. Ik vind het ontzettend gezellig omdat de leeftijdsverschil niet heel groot is en het niet heel erg uitmaakt op wat voor school je zit. Ook is het erg leuk als wie is de mol begint omdat je met z'n allen discussieert over wie nou echt de mol is.

Kortom het gaat niet alleen maar over het geloof maar ook over hele andere dingen. Enne... een kleine tip, wees als eerste bij de koekjestrommel om de lekkerst uit te pakken;-).

Groetjes Zarah

Hoe kom je erachter wat je worden wilt?

Startpunt = Je bent uniek.

Ik geloof dat God ieder van ons uniek heeft gemaakt en ik ben hem daar ongekend dankbaar voor. Mensen

kunnen mij nu namelijk verrassen, van mening doen verschillen, inspireren, boos of blij maken. Maar, lieve overstappers, dit startpunt maakt de keuze voor het beroep dat bij je past ontzettend moeilijk. Je moet namelijk zelf op zoek. Er is geen vast stramien. Zo veelzijdig als mensen zijn, zijn beroepen. Vroeger, in de tijd van de vader van jouw opa, hoefde je geen antwoord op deze vraag te vinden. Was je vader klompenmaker, dan werd jij klompenmaker. Lekker overzichtelijk. Nu moet je zelf op onderzoek uit.

Onderzoeken = Waar ben je goed in en waar word je blij van.

Begin dit onderzoek door na te gaan waar je goed in bent en waar je energie van krijgt. Op school wordt vaak gekeken naar de dingen waar je niet zo goed in bent en dan krijg je extra hulp om dat te verbeteren. Natuurlijk is dit nodig om ervoor te zorgen dat je ieder jaar weer de stap maakt naar de volgende klas en minder leuke dingen horen erbij. Maar juist in de dingen waar je goed in bent schuilt je kracht. De dingen die je weinig moeite kosten of die je interessant vindt. Daar kan jij je in onderscheiden.

Vereist tijdens de reis = Doorzetten, blijven dromen en geloven.

Één ding is zeker, het is niet makkelijk om te beslissen wat je worden wil en vervolgens die geweldige baan te vinden. Soms zal je aan jezelf twijfelen en soms maken andere mensen je onzeker. Weet dan dat dit er bij hoort en dat iedereen dit heeft. Blijf dromen, doorzetten en bovenal blijf in jezelf geloven. Want je moet weten dat God altijd in jou gelooft! Ook op de momenten dat jij dat zelf even niet doet.

Groetjes, Kathelijne

Wat gebeurt er in de tienerdienst?

Bij de tienerdienst behandelen we het thema van de kerkdienst beneden.

We hebben het over het nieuws van de afgelopen dagen, en wat het geloof daar mee te maken heeft. Ook lezen we de bijbel-teksten van de zondag en bespreken die met elkaar. We proberen te begrijpen wat de teksten betekenen voor ons, en wat wij er van kunnen leren. Soms is dat makkelijk, maar soms ook best moeilijk. Veel van ons weten nog niet wát we geloven. Daar proberen wij tijdens de tienerdienst achter te komen.

Duco en Nico

Hoe leer ik goed te kiezen

Dat ik van alle vragen net deze moet beantwoorden. Ik ben zelf namelijk de slechtste kiezer die ik ken...

Ik twijfel, twijfel en twijfel

en dub en dub en dub.

Bedenk alle voor en nadelen

en dan alle nadelen van de voordelen

en daarna alle voordelen van de nadelen...

en als het dan bijna te laat is... en mijn beurt bijna voorbij,
 kies ik zomaar in het wildeweg maar wat.
 Zonder echt na te denken
 op goed geluk.
 Het moeilijkste kiezen vind ik tussen twee dingen die allebei leuk zijn.
 Als ik ga fietsen bijvoorbeeld...
 zal ik richting het bos of naar het water...
 Ik verlies vaak heel veel fietstijd, omdat ik sta te twijfelen bij kruispunten.
 Ik kan dan maar geen afscheid nemen van het bos, of van het water...

Toen ik zou oud was als jullie vond ik kiezen nog veel moeilijker.
 Naast al het gedenken over voor en nadelen was ik ook nog eens heel erg aan het bedenken wat mensen zou vinden van mijn keus.
 Wat zouden mijn vader en moeder en mijn opa en oma fijn vinden... en mijn meester.
 Wat zouden mijn broers en zussen en vrienden stoer vinden.
 en het meisje waar ik verliefd op was...
 Dat werd vaak zo ingewikkeld dat ik er helemaal niet meer uit kwam
 Ik koos dan maar nergens meer voor en liet anderen voor me kiezen...
 En dat werd natuurlijk nooit wat ik zelf eigenlijk het liefste wilde.
 Achteraf was ik daarom altijd een beetje verdrietig en had ik spijt dat ik niet had gekozen.
 Er is één bijbelverhaal dat me hier heel vaak in heeft geholpen.

Het is het verhaal van de talenten; een gelijkenis van Jezus.
 Een baas gaat een tijdje op reis en geeft zijn drie knechten een zak met talenten (dat zijn muntstukken). Als de baas weer terug komt wil hij heel graag horen wat ze met de talenten hebben gedaan.
 Twee knechten hebben hun talenten geïnvesteerd en kunnen hun baas daardoor nu meer geld teruggeven dan ze hadden gekregen.
 Maar een knecht had niets met zijn talenten gedaan. Hij was zo bang dat hij verkeerd zou kiezen en dat zijn baas dan boos zou worden, dat hij het geld maar in de grond had gestopt.
 Toen hij dat aan zijn baas vertelde werd de baas toch boos juist omdat hij niet had gekozen en daardoor niets had gedaan met zijn talenten.

Als ik dat verhaal hoor schrik altijd een beetje... want ik vind die laatste knecht zo verschrikkelijk stom maar...
 hij lijkt ook wel heel erg veel op mij...
 en zo stom wil ik echt niet zijn.
 Ik weet dan weer even goed dat ik moet stoppen met bedenken wat anderen van mijn keus vinden.
 en echt moet kiezen wat ik zelf het beste vind.
 Dus mijn antwoord op de vraag hoe leer je goed te kiezen is:
 Bedenk bij kiezen niet te veel wat anderen van je keuze vinden.
 Kies voor wat jij graag wil en wat jij leuk vindt om te doen, kies voor waar jij goed in bent.
 Want dan kies je voor de talenten die je hebt gekregen, hoef je nooit spijt te hebben van je keuze.

Alfred

Figuur 1: De Reuzen